

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2

Καλλιθέα, 27.01.2016

Αριθμός απόφασης: 7

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604502

ΦΑΞ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70B' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ 178 Α'/29.08.2014).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 01.01.2014.

3. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α΄/26.07.2013), όπως ίσχυαν πριν τη δημοσίευση του ν. 4337/2015, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.
4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β΄/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 239/17-02-2015).
5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
6. Την με αρ. Πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ975/τ. Β΄/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ 1005/30-12-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί αιτήσεων αναστολών και επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αρ. πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του με Α.Φ.Μ., που εδρεύει, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Χανίων και με αντικείμενο εργασιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 46 του ν. 4174/2013 σε συνδυασμό με αυτές της ΠΟΛ. 1282/2013 απόφασης Γ.Γ.Δ.Ε.
9. Την απόΕιδική Έκθεση Ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, σχετικά με τον ανωτέρω φορολογούμενο, που συντάχθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.
10. Την από, κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Χανίων, ενδικοφανή προσφυγή του και τα συνημμένα σε αυτή, για την ακύρωση της με αρ. πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου.
11. Την απόέκθεση απόψεων της Δ.Ο.Υ. Χανίων επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
12. Την απόεικόνα φορολογούμενου από το σύστημα taxis.
13. Την απόεισήγηση του Β2 Τμήματος Νομικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Επί της από και με αρ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του ως μοναδικού φορέα της ως άνω εταιρίας και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων στην

ενδικοφανή προσφυγή, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων με την αρ. πρωτ. και ημερομηνία ενδικοφανή προσφυγή του, κατατεθείσα στην Δ.Ο.Υ. Χανίων, η οποία μας διαβιβάστηκε με το αρ. πρωτ. έγγραφο της εν λόγω υπηρεσίας, αιτείται την ακύρωση και εξαφάνιση της με αρ. πρωτ. πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.

Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων αιτείται την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

α) Η προσβαλλόμενη πράξη διασφάλισης είναι ακυρωτέα ως αντισυνταγματική και νομικώς πλημμελής λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και ειδικότερα λόγω παραβίασης της αρχής της μη αναδρομικότητας (άρθρο 78 παρ. 2 Συν/τος).

β) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα ως αντίθετη στην αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' Συν/τος), λόγω επιβολής υπέρμετρων περιορισμών επί των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας (άρθρο 17 παρ. 1 Συν/τος) και οικονομικής ελευθερίας (άρθρο 5 παρ. 1 Συν/τος).

γ) Η προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτέα ως όλως αναιτιολόγητη, άλλως ως πλημμελώς αιτιολογημένη λόγω αοριστίας και πλημμελούς αιτιολογίας της προηγηθείσας και άμεσα συνδεόμενης με αυτή ειδικής έκθεσης ελέγχου.

Σε βάρος της ατομικής επιχείρησης με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ., που εδρεύει, αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Χανίων και με αντικείμενο εργασιών τις υπηρεσίες που παρέχονται από πιτσαρία με παροχή σερβιρίσματος, επιβλήθηκε, με την υπ' αρ. πράξη της Δ.Ο.Υ. Χανίων, η εφαρμογή των μέτρων για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7, του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.

Οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται λόγω της διαπίστωσης – ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου στην ως άνω επιχείρηση – της μη απόδοσης στο Δημόσιο κατά τις χρήσεις 2010 έως και 2015 ποσών ΦΠΑ, η συνολική καθαρή αξία των οποίων υπερβαίνει τα όρια που προβλέπονται από τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, σύμφωνα με την από Ειδική Έκθεση Ελέγχου του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.

Σύμφωνα με την ως άνω αναφερόμενη Ειδική Έκθεση Ελέγχου, η οποία συντάχθηκε κατόπιν διενέργειας ελέγχου βάσει της υπ' αρ. εντολής του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, η ελεγχόμενη επιχείρηση, κατά τις χρήσεις 2010 έως και 2015 δεν εξέδωσε αποδείξεις λιανικής πώλησης και δεν τις καταχώρησε στα οικεία βιβλία με αποτέλεσμα τη μη απόδοση ποσών ΦΠΑ, ήτοι ποσού 40.464,50 € κατά τη χρήση 2010, ποσού 56.550,67 € κατά τη χρήση 2011, ποσού 95.110,41 € κατά τη χρήση 2012, ποσού 67.386,03 € κατά τη χρήση 2013,

ποσού 70.886,33 € κατά τη χρήση 2014 και ποσού 35.125,24 € κατά τη χρήση 2015. Η μη απόδοση των ανωτέρω ποσών ΦΠΑ συνιστά το προβλεπόμενο από την περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013 αδίκημα φοροδιαφυγής. Το συνολικό δε οφειλόμενο ποσό για τις χρήσεις 2010 έως 2015 είναι 365.523,18 €, δηλαδή ποσό που υπερβαίνει τα όρια του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυε πριν τη δημοσίευση του ν. 4337/2015.

Επίσης, όπως προκύπτει από την από γενική εικόνα φορολογούμενου του συστήματος taxis οι ληξιπρόθεσμες οφειλές της εταιρείας ανέρχονται στο ποσό των 965,44 € (κεφάλαιο).

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013: «Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν.4174/2013, «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ΄ και ε΄ της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα..... Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της προαναφερόμενης παραγράφου 5 του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ., σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1282/13 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 54/16.01.2014), όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την ΠΟΛ 1038/2015 Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, η Ειδική Έκθεση Ελέγχου συντάσσεται από την Φορολογική Αρχή κάθε φορά που αυτή διαπιστώνει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 55 του ίδιου ως άνω νόμου (Κ.Φ.Δ.) και δι' αυτής επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών τα ως άνω προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 1 της Απόφασης της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ. 1038/30.01.2015 «Τα μέτρα της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, επιβάλλονται άμεσα σε βάρος του παραβάτη σε κάθε περίπτωση που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει, κατά τον φορολογικό έλεγχο, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά τα οριζόμενα στην ίδια ως άνω παράγραφο και ανεξαρτήτως του χρόνου στον οποίο ανάγεται η οικεία φορολογική οφειλή ή που διαπράττεται η οικεία παράβαση». Κατ' αποτέλεσμα, ο

ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης της αρχής της μη αναδρομικότητας καθίσταται αβάσιμος.

Επειδή, τα επιβαλλόμενα μέτρα του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 έχουν άμεσο, επείγοντα και απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και λαμβάνονται από τη Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι δε κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, Στε 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89). Μολονότι δε λαμβάνεται υπόψη η πραγματική εισοδηματική κατάσταση του φορολογούμενου, δεν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, αφού υφίσταται εύλογη σχέση μεταξύ του συγκεκριμένου διοικητικού μέτρου και του επιδιωκόμενου νόμιμου σκοπού, που όπως ορίζει και η αιτιολογική έκθεση του ίδιου νόμου είναι η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, δε διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του επιβαλλόμενου φόρου αναλόγως, μάλιστα, και των ειδικότερων συνθηκών της κάθε περίπτωσης, θέμα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας δεν μπορεί να τεθεί, με αποτέλεσμα ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος να καθίσταται αβάσιμος.

Άλλωστε, όπως έχει νομολογηθεί «ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου, τότε μόνο αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό» (ΟΛΣΤΕ 990/2004, ΣτΕ 1249/2010). Ο δε οριζόμενος στην εισηγητική έκθεση του ν. 4174/2013 σκοπός δημιουργίας ενός σταθερού, κοινωνικά δίκαιου και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος δικαιολογεί την επιβολή των μέτρων του άρθρου 46 του ίδιου νόμου.

Εξάλλου, δεδομένου ότι νόμιμη προϋπόθεση για την επιβολή του εξαιρετικού αυτού διοικητικού μέτρου δεν αποτελεί η προηγούμενη έκδοση διαπιστωτικής πράξης της οικείας οικονομικής υπηρεσίας, με την οποία να προσδιορίζεται ατομικώς καθ' υποκείμενο και αντικείμενο η αποδιδόμενη παράβαση της διάπραξης οικονομικού εγκλήματος ή μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγής, ούτε βεβαίως, η έκδοση πράξης, με την οποία να καταλογίζονται οριστικά οι τελεσθείσες φορολογικές παραβάσεις και να βεβαιώνεται η σχετική οφειλή ως δημόσιο έσοδο ενόψει των οποίων και μόνο θα ήταν νοητός ο ουσιαστικός έλεγχος των αποδιδόμενων παραβάσεων, αλλά αρκεί απλή πιθανολόγηση αυτών, περιεχόμενο που συνάδει με τον κατά τα ανωτέρω πρόσκαιρό και προληπτικό χαρακτήρα του εν λόγω μέτρου, δεν υφίσταται πεδίο έρευνας των σχετικών με την τέλεση των παραβάσεων ζητημάτων, αλλά μόνο εξεταστέο ζήτημα αποτελεί το αν, ενόψει των κατ' αρχήν διαπιστώσεων του ελέγχου, δικαιολογείται η επιβολή περιορισμών σε περιουσιακά δικαιώματα (πρβλ ΣτΕ 2797/2009).

Ωστόσο, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας λόγω επιβολής υπέρμετρων περιορισμών επί των δικαιωμάτων οικονομικής ελευθερίας (άρθρο 5 παρ. 1 του Συντ/τος) και ιδιοκτησίας (άρθρο 17 παρ. 1 του Συντ/τος) των ελεγχόμενων καθίσταται αβάσιμος αφού «τα εν λόγω μέτρα σκοπούν στο να εξασφαλισθεί η διατήρηση των περιουσιακών

στοιχείων του παραβάτη, ώστε να είναι δυνατή η ικανοποίηση των αξιώσεων του δημοσίου κατ' αυτού από τις σχετικές πράξεις επιβολής φόρων κλπ, μετά των νομίμων προσαυξήσεων ή προστίμων (ΣτΕ 2797/2009). Ως τέτοια, τα ανωτέρω μέτρα, παρά το νομοθετικό χαρακτηρισμό τους και ως κυρώσεων, δεν έχουν γνήσιο κυρωτικό χαρακτήρα ούτε, άλλωστε, προσλαμβάνουν τέτοιο χαρακτήρα, λόγω του ότι ενδέχεται να κατατείνουν και στη συμμόρφωση των παραβατών προς τις σχετικές καταλογιστικές πράξεις που εκδίδονται σε βάρος τους. Περαιτέρω, εφόσον δεν είναι δυσανάλογα προς τον προαναφερόμενο σκοπό τους, τα ίδια μέτρα περιορίζουν θεμιτά την οικονομική και επαγγελματική ελευθερία του καθού» (2024/2010 ΣτΕ, 771/2011 ΔΠΡ ΘΕΣΣΑ, ΣτΕ 1159/2012, ΣτΕ 1372/2014).

Επειδή, επίσης, ουδεμία βλάβη επέρχεται σε βάρος του, καθώς έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών του, οι οποίοι δε δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν τρόπο δεν οδηγούν σε οικονομική εξόντωση, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επειδή, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 17 του Ν. 2690/1999, «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης».

Ειδικότερα, η πλήρης αιτιολογία των διοικητικών πράξεων περιέχει τρία στοιχεία: α) τη νομική βάση, δηλ. μνεία του εφαρμοζόμενου κανόνα δικαίου, β) την πραγματική βάση, δηλαδή ακριβή μνεία των πραγματικών στοιχείων, επί των οποίων βασίσθηκε η διοικητική πράξη και γ) τον σκοπό, δηλ. το επιδιωκόμενο με την πράξη αποτέλεσμα.

Και ναι μεν, όπως ισχυρίζεται και ο προσφεύγων, η αιτιολογία απαιτείται να είναι σαφής, ειδική και επαρκής, ωστόσο από το ίδιο το σώμα της προσβαλλόμενης πράξης προκύπτει ότι αυτή αιτιολογείται με σαφήνεια, ειδικώς και επαρκώς, καθώς αναφέρει τις πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται η έκδοσή της και παρατίθενται οι κανόνες δικαίου που τη ρυθμίζουν.

Εξάλλου, από την Ειδική Έκθεση Ελέγχου, η οποία συμπληρώνει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξεως προκύπτουν σαφώς η αποδιδόμενη περίπτωση φοροδιαφυγής, ήτοι αυτή της μη απόδοσης ΦΠΑ, ο χρόνος τέλεσής της, δηλαδή οι συγκεκριμένες φορολογικές περίοδοι, όπως και ο προσδιορισμός του συνολικού ύψους του μη αποδοθέντος φόρου. Για τους παραπάνω λόγους, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν υφίσταται νόμιμη αιτιολογία της διοικητικής πράξεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επειδή, από την προσβαλλόμενη πράξη και από την από Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Χανίων, προκύπτει ότι ο προσφεύγων δεν απέδωσε Φ.Π.Α. συνολικού ύψους 365.523,18 € λόγω μη έκδοσης αποδείξεων λιανικής πώλησης και συνεπώς μη καταχώρισής τους στα βιβλία. Σύννομα, λοιπόν, ελήφθησαν εις βάρος του προσφεύγοντος τα μέτρα διασφάλισης, καθώς συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της επίδικης υπόθεσης στην παράβαση της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 4174/2013, εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου σε βάρος του προσφεύγοντα με την υπ' αρ. πράξη της Δ.Ο.Υ. Χανίων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, εξακολουθούν να υφίστανται.

Αποφασίζουμε

την **απόρριψη** της υπ' αρ. ενδικοφανούς προσφυγής, για την ακύρωση της υπ' αρ. πράξης, με την οποία εφαρμόστηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 4174/2013.

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).